

Mürska Straža

Glasilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravništvo v Gornji Radgoni,
Spodnji Griz št. 7, I. nadstr. Telefon št. 7.
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštnino
vred za celo leto 48 K, za pol leta 24 K, za
četrt leta 12 K. Posamezna številka stane 1 K.

Inserati: Ena šeststolpna petivrstna (prostor
3 mm visok in 45 mm širok) K 2.—. Pri večkratni
objavi primeren popust.

Ne ubijaj!

V razdobju kratkega časa je sredi politične napetosti počilo dvakrat: Prvič bomba, namenjena predragocenemu življenju našega regenta Aleksandra, katera pa s pomočjo božje previdnosti ni dosegla svojega namena; drugič pa je počil revolver in ubil odličnega državnika ministra Milorada Draškoviča. Praksa atentatov je produkt (sad) sile in uveljavljenja načel o nasilju. Sila rodi silo in protisilo, ljubezen in strpljivost, humanost in pravičnost pa poraja jednake pojave. Saj vendar nikdo ne bo pričakoval, če bo pomladi nasejal koprive na svojo njivo, da mu bo ista obrodila žlahtno pšenico. Ta misel se mi nehote vsiljuje, ko premišlujem prakso atentatov, katero načeloma obsojam že kot kristjan, kateri mora spoštovati Sedmo božjo zapoved: Ne ubijaj! Zato načelno sovražimo vse, oziroma nasprotujemo vsemu, kar uvaja ubijanje (bodisi duševno ali telesno!) v prakso svojega „delovanja“. Iz tega načela smo nasprotniki ubijalcev človeške svobode, načelni nasprotniki vojskovanja z orožjem itd. Za nas, ki priznavamo za smernico življenja krščanski svetovni nazor; je popolnoma izven vsakega dvoma, ali naj atentate odobravamo, ali obsojamo. Mi jih obsojamo najodločneje kot kristjani po duhu in besedi in ne priznavamo v nobenem slučaju nikakšnega sporazuma, ki bi uveljavil načelo ubijanja; smo torej odločni nasprotniki take politične taktike, ki ima za posledico le surovo silo, ki potem zopet neti maščevanje in protisilo.

Z ozirom na krivo tolmačenje stališča taktike Slovenske Ljudske Stranke, pa se mi zdi potrebno (in bi bilo želeti, da store isto vsa lokalna glasila SLS v svojem področju), da jasno obrazložim stališče, katero moramo mi kot stranka krščanskega ljudstva zastopati; kajti nekateri krogi so mnenja, da treba atentat takrat odobravati, če so posledice istega za stranko, državo ali kakšnobilo jedinico ugodne.

To naziranje je napačno in ravnotako barbarsko, kakor vsako zagovarjanje ubijanja v tej ali oni obliki.

Bodimo si odkriti pa pogledimo posamezne atentatorske individuje, kdo so in odkod so, kako so duševno in telesno kvalificirani in potem se nam bo zgabilo, zagovarjati atentatorje in njih dejanja tudi iz človeškega, naravnega in ne samo s stališča krščanskega svetovnega nazora in prepričanja. Vihravo ozračje, ki navdaja ljudske mase vzlasti v sedanji, od krivega tolmačenja socializma zastrupljeni dobi, je rodilo posebno generacijo, vzlasti v vrstah nerazsodne mladine in to je generacija sile, terorja, anarhizma, komunizma — in najsi se imenuje ta rod tudi rod fašistov, vse to je en plod, en sad enega sejanja: nemoralnosti. Vsak atentat je nemoralen, njih izvršitelji so bili oropani pravega pojmovanja morale.

S tega stališča obsojamo vsak atentat najodločneje in najsi nam prinese še tako lepe in blagodejne posledice. Obsojamo vse tiste, ki atentatorje proslavljajo, vse, ki proslavljajo taktiko sile, nasilja, bajonetov in topov. Nemoralno je, če se atentatorje, četudi nosijo ime Principa, proslavlja med šolsko deco, ker se s tem zastruplja nežna otrokova duša, ki zatrepeče že pri pogledu na kri. Če se pred nedolžno mladino proslavlja atentatorja in njegovo delo, je to velik zločin, zločin, ki ima svojo paralelo edino še v zločinu umora.

Sedaj pa si oglejmo umor ministra Draškoviča s političnega vidika, pa si povejmo jasno besedo! Sredi med svojimi otročiči je padel, zadet od treh revolverjskih krogelj, nič hudega sluteč. Orožje je sprožila roka komunističnega delavca, ki je videl v pokojnem ministru autorja one obznane, ki je njemu (atentatorju) kot prepričanemu komunistu storila toliko zla s tem, da je ljudstvu omtvčila njegovo politično svobodo. Atentatu na svobodo ljudstva je sledil atentat na osebo ministra; vlada se je vrgla na reakcionarno taktiko obznanske politike, posamezniki pa so v svojem neutolažljivem

nezadovoljstvu šli tako daleč, da so prišli „do prepričanja“, da je treba govoriti z bombami in z revolverji.

Uvodoma sem rekel, da moramo kot načelni kristjani obsojati atentate kot enako zlo kakor je napr. korupcija, upravna nasilnost in slične nesvobodne pojave od strani vladajočih. Z atentati se politično življenje zastruplja in najboljša obznana proti nezadovoljnim elementom bo taka politična taktika, kateri je temelj pravi demokratizem, ki bo dal državi krvavozaželeni notranji in zunanji mir, državljanom pa zadovoljnost. Naše časopisje je dovolj storilo, ko je vlado svarilo pred silo obznani; cenzura je bila na delu in ni prepustila s toplim čustvom pisanih svaril in sedaj, ko so posledice teh odredb žalibog na dnevnem redu, bo vlada s silo in bajoneti ubrala višje strune.

Zato svavimo zopet one, katerim je poverjeno, da vladajo z ljudstvom: Pazite, pazite, dokler je še čas!

Pokojni minister Draškovič je bil eden najvplivnejših demokratskih državnikov, ki je priboril svojemu imenu in narodu nesmrtno slavo.

Caveant consules! —

Ko bi cel svet bil prežet velike zapovedi: Ne ubijaj! —, bi v resnici imeli raj na zemlji. Zdaj pa si nekateri z ubijanjem skušajo delati pot do zemeljskega raja.

Iz tega zopet vidimo, kako potrebna je poglobitev srčne kulture med ljudstvom; ljudstvo s pravo srčno kulturo ne bo rodilo atentatorjev, ne bo pa rodilo tudi nasilnih državnikov, ampak moralno močne ljudi, ki bodo kljubovali vsem viharjem, katerih pa tudi ne bo plašila njih vest. Če bomo cel narod prekvasil z

S. Boreški:

Kak so hodili 3 Prleki na Veko kapo na Pohorji.

„Mürska Straža“ je pre prleški list; te pa se že šika, da nan v prleščini včasih kaj pove. Tak sen si jaz misla, pa sen se odloča razodeti na orlovskem tabori pri Sv. Križi na Petrovo svoje misli g. uredniki. On je bija zadovoljen. Pa načobrekaj ti kaj, mi je reka nato. No dobro, pa bon poskusa. Samo ne ven, kak bi pero drža, da nebi prenoro vün palo. Najboljše pa, če kar začnen s totoj štorjoj. Tak je te ali biló.

Dere mene primi, te nič druga ne pomaga, kak iti nekan na friški lüft, čindale ten boljše. Navadno me prime kunc majnika ali v začetki junija. Letos sen dugo zdrža. V drugi polovici junja pa mi je ne več daló mira, moga sen iti. Glih na alujžušovo, dere je najdukšni den, sen se zbūda že ob treh. O pou etih sen bija že kredi. Seden na petóč in se pelan Sv. Križi na štacjon. Tan sen doba za se pa za potóč karto do Gornje Radgone. Dale so mi je ne upali dati, ker so ne zagotovo znoli, če mo se mogli pelati napre ali ne. Nemci so že po nekaj grozili. Ko se pripélamo srečno s kafemlinom v Gornjo Radgono, kóči brat po karto črez Špelfeld do Marproga in resen jo je doba. Ko smo se prifurali do Müre, smo vidli tiste veke kamne, ki kožejo mejo med nami in Nemci. Pa se je cug nič ne stava, čiglih nas je naša pa nemška vahta tak naveko gledala. Odprli smo okna, da smo leži gledali nemški raj. Lidje so tak zijali,

kak da še nikdor nebi cuga vidli. So bili pač radovedni, keko Slovencev se vüpa pelati po njihovi zemli. Saj še je toti cug kumaj drugi den voza črez nemško zemlo. Na vsakšnen štacjoni je sta najtomeje 1 nemški sldok v lepen, noven gvanti. Naši lidje so ne smeli nigi vün stopti na svete nemške tla. Pa se nan je tudi ne lüštalo. Pelali smo se počasi takak puš. Te pa še smo na vsakšnen vekšnen štacjoni mogli dugo čakati. Venda zato, da so Nemci lahko bole dugo gledali tote prešmentane SHSarje. Večkrot sem pogledna na vüro, ker sen se boja, da bon priša prekesno v Marprog.

Purklčani so nas lepo skoz püstili. Samo v Špelfeldu smo mogli precí dugo čakati, pred kak so se Nemci zglihali zavolo 2 žensk, ki sta pravili da sta jugoslovanki pa bi radi v Marprogi doji stopili. Kume so jima dopovedali, da kerí vstopi na nemški zemli, more vün še kumaj v nemškem deli Koroške. Bogonemilo sta se držali, ko sta mogli z vagona. Tü smo dobili še 1 bika, da je hitre šlo prtí meji. Lükali smo skoz okna, da bi zaglednoli mejnike in resen smo ne dugo čakali. Še sldoke smo vidli, ki so vohtali na vekí cesti, na se ne bi kdo zmota pa črez mejo odiša. Čüdili smo se, kak to, da Nemci tak dobro vün vidijo, če pa pre tak strašno strodajo. Brčas se še na meji to tak ne pózna, ker sprovlaajo naši šmuglari še skoz prav pridno vse forme dobre reči črez mejo.

Vse me je že bolelo od rükanja in nad 3 vüre duge vožje. Zato sem bija prav veseli, dere sen preštima, da sen vendale enok v Marprogi. Skočin doj pa čakán na potóč, da ga vzemen soboj. Hitro sen spozna svojega cūzeka. Pa sen ga ne pred doba, dokič sen ne ploča za jega carine. Tak je odloča carinski urad v Gornji Radgoni. Čüdno se mi je zdelo, kak to, da še od mene niso zahtevali carine, saj sen se jas tudi z istim cugom in z istega kraja pripela. Ista usoda je zadela potóč enega hūdega Prekmorca. Bi ga mogli čüti, kak jd toti človek basontéra, dere bi moga pločati carino. Pa ka si je hteja, či je hteja meti pecikl, je moga v žep segnoti in vse do zodjega krajcara plačati.

Lačen sen že bija kak pes. Zato sen skoča „k pošti“, da si malo dūšo prvežen. K sreči še so meli nekaj za jesti. Ker ob treh ali po noven ob 15ih odi-de lukamatija na Koroško, sen moga hitro delati, da nebi zamüda. V Cirilovi tiskarni sen podoč še meja nekaj za opravití, zato sen najč ne meja teko cajta, da bi spija en glaš piva. Ploča sen in odleta v tiskarno. Malo sen se že boja, da zamidin, pa sen ravno prav priša.

Ker se mi je pošteno dremalo, sen se nasluna v kot pri okni in drema. V Rušah sem se čüdia vekí fabriki za karbid. Jaz sen najpred misla, da je mlin, ker je bla streha vsa melnata, pa je bija le karbidni prah po strehah. Notri pre strašno smrdi in grozna vročina je povsodi. Jaz sen ne nič preštima, čeglih man

globoko srčno kulturo, nam ne bo treba detektivov in nasilnih naredb. In nikdo ne bo stregel sočloveku po življenju.

Al. Neudauer:

Nesramne laži samostojnežev.

(Nadaljevanje.)

Dopisnik trdi v „Kmetijskem listu“ da smo zavedni rodoljubi (kakor da bi bil tudi on med njimi!) ustanovili „Tiskovno zadrugo“, katera je izdajala „Mursko Stražo“. Ta list naj bi bil baje boritelj za jugoslovansko obmejno prebivalstvo na tej „nevarni“ meji. Seveda, če bi bili tu na meji sami taki elementi kot je dopisnik „Kmet. lista“ in njegova politična sodrga, bi bila ta meja res nevarna. Tajno in brez vednosti odbornikov mišljenja SKS smo si baje klerikalci Neudauer, Jerebič & komp. ustanovili tiskovni konzorcij in potem sami izdajali „Mursko Stražo“, katero smo po dopisnikovem mnenju vkradli „Tiskovni zadrugi“. In to vse se je zgodilo po dopisnikovem mnenju samo za to, ker so oni verjeli v pravičnost in zasledovali samo narodno delo na meji, mi pa da smo brezvestno gospodarili s tujim denarjem in branimo danes v našem listu goljufijo nesramnih egoistov v SLS.

V resnici je zadeva s „Tiskovno zadrugo“, z „Mursko Stražo“ in s „tajnim konzorcijem“ sledeča: Meseca marca 1919 smo res požrtvovalni rodoljubi ustanovili „Mursko Stražo“, katera je imela namen in nalogo, boriti se proti našim narodnim sovražnikom ob meji, med katere je prištevvalo naše ljudstvo takrat, najmanjše pa do razpada Avstrije tudi g. dopisnika „Kmet. lista“.

G. Filipa Jurkoviča (podpisaval se je Philipp Jurkowitzsch) takrat še nismo videli med narodnimi boritelji tu ob meji. On se je pojavil na plan še le takrat, ko je bilo bojno polje že niirno in je veljalo pobrati še samo razno vojno gradivo premaganega sovražnika, katero je pustil pri svojem begu ležati. Resnici na ljubo in brez samohvale moram povedati, da sem bil med vsemi 8 odborniki in 5 nadzorniki „Tiskovne zadruge“ menda jaz tisti, ki sem si dal za ustanovitev lista in „Tiskovne zadruge“ največ truda in ki sem gotovo doprinesel največ gmotnih in telesnih žrtev. S kakimi težavami sem dosegel, da se je za tisk lista „Murska Straža“ rekvirirala v zadnjem momentu nemška tiskarna „Semlitsch“ v Radgoni, ve samo naš takratni vladni kom. v Radgoni g. Klobčič in nekoliko tudi kaplan Slajč. Na velikonočno soboto 1. 1919, ko se je okoli polnoči tiskala v s tako težavo priborjeni tiskarni takorekoč pod vojaško asistenco prvič „Murska Straža“, sem bil telesno tako izčrpan in zdelan, da sem v tiskarni omedlel. Sedaj bi mi pa taki hinavski, nesramni in neznačajni slabostojni dopisnik, ki je takrat mirno spal in mogoče bil med našimi nasprotniki, očital kako nerednost in celo protinarodnost.

„Tiskovna zadruga“ se je z izdajanjem lista tako zadolžila, da je koncem leta 1920 sklenila in sicer v seji načelstva dne 27. dec. 1920, nadaljno izdajanje lista takoj opustiti in bi bila primorana napovedati konkurz, ker je bila približno 50.000 kron pasivna.

Mi „brezvestni“ klerikalci, ki smo s tujim denarjem tako „po svinjski“ gospodarili in ki smo bili posestniki tiskarne — vsaj na papirju — pa smo bili tako nerodni, da smo prevzeli list „Murske Straže“ z vsemi dolgovi vred in jo tako rešili konkurza, list pa izdajali na račun tiskarne dalje, ker bi sicer zaspal. Tiskarna je to lahko storila z ozirom na to, ker predstavljajo njeni stroji in vsa njena naprava mnogo večjo vrednost, kakor so bili nabavni stroški. Tiskarna „Panonija“ se je na občnem zboru „Tiskovne zadruge“

haklig nos in plüča. Pri Fali sen gleda doj v Dravo en flos, ki je plava lepo mirno po deroči vodi. Ravno je priša iz kanala za flose pri velikanski elektrarni. To van je reč tota elektrarna. Jaz bi da teko za jo, kak jo je doktor Triller cenija pa še bi nekaj prida. Ša nekaj se mi je dopalo v drovski dolini. Lepe borove šume pokrivajo, kodek segnejo oči, strme bregove. Škoda, da nega takšega lesa tudi tan na Mürskem poli. Bi nan prav priša. Te mi ga nebi trebalo tak drago kupivati.

Na štacjoni Ribnica sen izstopa. Do Ribnice pa sen kolovratja še dobri 2 vuri in skoz kviški prti nebeson. Kre ceste teče zengdrügen šumeči potok, ki guni nad 20 žog. Tega v Prlekiji nega. To bi gledali, ki ste še ne vidili kaj takšega. Jaz sem prvokrot tudi zija ta kak krava novo lesa. Pr vsakši sen se stava pa se čudja, kak je vse dražji narejeno kak prinasa, ki nemamo takših deročih potokov. Keko bloj je tu in keko drugega lesa. Še celo strehe so z lesenih blajic zbite. Les kar spüščajo s strmih bregov po žlebi v grabo. Tu si pač lahko v zimi še celo siromaki fest kürijo, da jih ne zebe v lesenih kučah. Malokatera hiša je iz kamenja ali celo cigla, vse je iz lesa. Tesori majo tu dosta zaslůžka, zidori pa so reveži ali pa jih najč nega. Potok na nekaterih mestih tak šumi med velikimi in mešimi skalami, da ne treba drüge muzike v oštarijah, ki jih je preci v toti zapüščeni grabi. Lepo je gledati, kak se voda premetavle in peni med skalami. Glóbooko strůgo si je že skopala v toten trden kaméji.

(Dalje prihodnjič.)

dne 6. marca pismeno zavezala, prevzeti in poravnati vse dolgeve „Tiskovne zadruge in „Murske Straže“, katero izjavo hrani g. notar Hinko Požun.

Z ozirom na nasprotno trditve „Kmetijskega lista“ še moram pristaviti, da v „Tiskovni zadrugi“ sploh ni bilo nobenega samostojneža in ta stranka ob ustanovitvi „Murske Straže“ še tudi eksistirala ni, torej nima za ta list in njega narodno-obrambno delo tudi nobenih zaslug. To bi bilo tudi nekaj protinaravnega, kajti nasledniki ptujskega „Štajerca“ — nemškutarji itd. — vendar niso in ne bodo nikdar delali za naš narod.

Od časa, odkar ni več v vodstvu „Gospodarske zadruge“, dopisnika silno boli nje gospodarstvo in vendar se je vse to, kar on v „Kmetijskem listu“ navaja in meni ter nekaterim drugim očita, godilo v oni dobi, ko je bil Filip Jurkovič še slavni ravnatelj in član načelstva te zadruge. Če je vse to res, daje pač sam sebi najslabše spričevalo.

V „Kmet. listu“ piše, da sva vzela jaz in Jerebič iz blagajne Gospodarske zadruge dne 15. marca 1920 — pardon, to bi bilo menda v času, ko je bil g. Filip Jurkovič še v preiskovalnem zaporu, zato tudi ne more nositi odgovornosti — znesek K 13.271.51 in ga izročila tiskarni „Panoniji“.

K temu pristavljam, da, četudi sem bil predsednik ravnateljstva Gospodarske zadruge, nikdar nisem imel ključev od blagajne, zato tudi nobenega denarja nisem mogel vzeti iz nje. Pa tudi ni res, da bi Jerebič dal kedaj ta znesek „Panoniji“. Res pa je, da ni bil iz blagajne Gospodarske zadruge na neopravičen način za tiskarno „Panonijo“ pa tudi za nikogar drugega vzet ne naveden dan, pa tudi nikdar poprej in ne pozneje zgoraj naveden, pa tudi noben drug znesek.

Ni res, da bi vzel Jerebič meseca maja 1920 brezplačno 7 m³ bukovih drv v vrednosti 2300 K in da bi brez vednosti ravnateljstva in brezplačno znosil na velikonočni teden domov 70 kg sladkorja in da ga za reveže ni bilo. Res pa je, da je kupil Jerebič že meseca aprila 1920 še večjo množino drv, katerih sicer ni takoj plačal, ker je pač revež, temveč si dal zapisati na svoj račun. Sladkor pa je kupil v zadrugi trgovini malenkostne količine, ter ga nesel domov za velikonočne praznike kakor je pač običaj, da član rodbine, ko pride k praznikom iz tujine k svojim sorodnikom, prinese kako darilce. Trditve, da je znosil velikonočni teden 70 kg sladkorja, pa je naravnost smešna, ker je šel samo enkrat domov in naenkrat vendar ni mogel nesti tolike količine. G. dopisnik „Kmet. lista“ je sicer silno pameten človek, toda tu in tam le premalo dosledno misli.

Dopisnik ima sicer v zadevi sladkorja prav, toda pri imenu se je nekoliko zmotil. Namreč res je, da prijatelj njegov, bivši knjigovodja g. Černjavič — in ne Jerebič — „kupoval“ pri zadrugi sladkor, ki je bil namenjen za kuhinjo nastavljenec, ga sam grabil in tehtal ter ga zaračunaval po K 7.90 za kg, med tem ko je sladkor takrat v trgovini tudi za reveže stal 48 K za kg. Res je nadalje tudi, da je isti g. Černjavič vzel od zadruge meseca aprila 1920 13 m³ drv v vrednosti 3250 K, katerih še danes ni plačal in tudi nikjer vknjižil in da je edinole njegova krivda, da tudi po Jerebiču vzeta drva niso bila pravočasno vknjižena.

Dopisnik me dolži, da sem z nekim verižnikom P. dne 4. maja 1920 povzročil zadrugi okoli 300.000 K škode s tem, ker sem kupil od njega baje za okoli poldrugi milijon kron ničvredne manufakture in navaja nekako med vrstami, kot da bi dobil jaz za to od njega 20 %, to bi bilo približno 300.000 K. Očita mi, da so se delali vsi tozadevni računi v pisarni in da izvirnih računov nimamo. K temu pripominjam, da jaz nisem sklepal z njim pa tudi z nikomur drugim nikakih kupčij, ker sploh nisem trgovsko naobražen in smo imeli za take posle nastavljenega vedno posebnega disponenta — trgovskega strokovnjaka. V tistem času je bil disponent g. Zitterschlager in edinole on je sklepal kupčije in prevzemal blago. Tudi računov nisem jaz delal in pisal, temveč je to oskrboval prijatelj dopisnikov g. Černjavič.

Ako mi dokazete, da sem dobil 20 % od kupnine ali sploh kak drug znesek, izjavljam, da v istem momentu odložim vse moje javne in privatne funkcije in izročim dotičniku, kateri mi to dokaže, vse moje borno premoženje.

Očita se nam v Kmet. listu, da sva si pustila jaz in g. župnik Kocbek izplačati ob novem letu 1920 vsak po 5000 K za najin trud in da sva potem v seji meseca maja nesramno zahtevala še provizijo.

Temu nasproti navajam dejstva, da si nisva „pustila izplačati“ nagrad, temveč da so bile v seji dne 7. februarja 1920 po sklepu bilance določene sledeče nagrade: meni in gu. Jerebiču vsakemu 5000 K, to pa za najno delo od prvih priprav do ustanovitve zadruge do konca leta 1920, torej za celih 7—8 mesecev. Jaz takrat od zadruge nisem imel niti vinarja drugih dohodkov. Ako raztegne to svoto na 8 mesecev, pride na en mesec 625 K. Pri Posojilnici sem imel takrat 700 K mesečne plače. G. „pravicoljubni“ dopisnik, vprašam Vas, ali najdete v tej dobi uradnika, kateri toliko dela kakor jaz in za tako plačo? Vi tega seveda niste vajeni, kajti sliši se, da Vam plača g. krušni oče samostojne stranke v tukajšnjem okraju, Franc Korošec, za Vaše umazano „delovanje“ mesečno 5000 K, da bi mu pomagali ubijati klerikalce in našo Gospodarsko zadrugo. G. župniku je bila določena nagrada samo 2000 K, članom načelstva, ki so prihajali samo k sejam in niso aktivno sodelovali pri zadrugi, pa vsakemu 200 K, torej tudi Vam, dopisnik. Vaš pri-

jatelj g. Černjavič, ki je vstopil v službo še le 15. decembra 1919, je dobil bilančno nagrado 3000 K. Zakaj pa o tem molčite?

Ko se je potem delo pri zadrugi silno pomnožilo in je tudi odgovornost bila vedno večja, sem vložil na načelstvo pismeno prošnjo, da mi določi za moje delo primerno redno plačo, kajti zastoj pač nisem bil dolžan delati in nositi odgovornost. Saj tudi g. Jurkovič že od prvega dne ustanovitve zadruge ni delal pri njej zastoj, temveč je vlekel prav lepo „plačico“ in še „provizijo“ kot poslovodja aprovizacije v Radgoni, katero je vzdrževala zadruga. Seveda g. dopisnik o tem molči. Kar je storil on, ni greh, pač pa smo vsi drugi goljufi. O moji prošnji za določitev plače je sklepalo načelstvo pri seji, od katere sem se jaz tačas odstranil in tako omogočil prosto debato in sklepanje. Načelstvo mi ni določilo stalne plače, temveč le 2 1/2 od tisoč od resnično doseženih ugodnih izkupičkov in ne 2 1/2 od sto, kakor navaja dopisnik. To je torej desetkrat manj. Zato tudi moji mesečni dohodki niti približno niso dosegli v Kmetijskem listu navedenega zneska. Pristavljam še, da je F. Jurkovič v isti seji predlagal, naj se mi določi kot plača 5 odstotkov od prodanega blaga, kar bi znašalo mesečno menda okoli 60.000 K. To je storil Jurkovič deloma za to, da bi se mi prikupil in da bi se jaz potem tudi za njega „potegnil“ ter mu pripomogel do mastne plače, deloma pa za to, ker se na račune premalo spozna. Da je to res, dokazujem z dejstvom, da je Jurkovič kmalu za tem prišel mene prositi, naj mu pripomorem do službe in primerne plače pri zadrugi ter se sklicaval na svojo brezposelnost in mnogoštevilno famulijo. Toda jaz mu nisem mogel ugoditi, ker sem ga že spoznal... Obrnil se je v isti zadevi še do g. župnika Kocbeka in ker tudi tam ni dosegel svojega cilja, se je zvezal z nasprotniki zadruge ter začel proti njej in nam vsem, ki smo v njenem vodstvu, rovariti.

(Dalje prih.)

Politične vesti

Atentat na ministra Draškoviča. V Delnicah v gorskem kotarju je dne 20. t. m. padel kot žrtev atentata minister Draškovič. Ko je minister na klopi čital novine, se mu je približal atentator Alija Aliagić ter oddal na njega v neposredni bližini dva strela. Eden strel je zadel ministra v srce, drugi je šel mimo. Minister se je po atentatu z vso energijo dvignil s klopi in opotekajoč šel še 10 korakov proti atentatorju vsklikajoč „Primate ga!“ Nato se je zgrudil v travo. Na atentatorja je detektiv takoj streljal in ga pogodil v glavo; toda ne smrtno. Ves krvavec je atentator v divji besnosti obrnil revolver proti zasledovalcu. Detektivu pa se je posrečilo obvladati atentatorja in ga s pomočjo orožnikov odvesti v zapore. Iz Delnic je bil pripeljan v zagrebške policijske zapore, kamor ga je spremljalo pet detektivov. Truplo pokojnega ministra so prepeljali iz Delnic v Beograd, kjer je bil pokopan z vsemi častmi. Ogromne množice naroda so pričakovale njegov sprevod po vseh ulicah, po katerih se je pomikal. Med njimi niso bili Beograščani, ampak tudi seljaki, ki so prišli iz okolice in drugih krajev. Njegovega sprevoda so se udeležili kraljevska vlada, poslanci, predsednik in člani državnega sveta, predsednik in člani kraljevskega sodišča in glavne kontrole, zastopniki akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu, rektorji in profesorji beograjskega vseučilišča, odposlanstvo zagrebškega in ljubljanskega vseučilišča, uradniki ministrstva za notranje stvari, predsednik mesta Beograda, častniški zbor, načelniki in šefi oddelkov vseh ministrstev, uradniki ostalih oblasti, zastopniki in odposlanci raznih društev, uradništvo in meščani, ter oddelek vojaštva z godbo in baterija topov. Pri oficirskem domu se je od pokojnika poslovil v imenu celokupne vojske in mornarice polkovnik Dragotin Grozić, šef generalnega štaba vojnega ministrstva. Po maši zadušnici se je poslovil od njega episkop Hilarij v imenu vzhodne cerkve. V imenu kraljevske vlade se je poslovil od pokojnika minister Kumanudi. V imenu demokratskega kluba je govoril Ljuba Davidović. Za tem se je poslovil od pokojnika v imenu parlamenta dr. Janjić. Nato se je poslovil v imenu radikalnega kluba Marko Gjurišić. Po govorih je izrazil svoje sočutje pokojnikovi družini episkop Hilarij, za njim pokojnikovi soprogi min. predsednik Nikola Pašić ter ostali ministri in njegovi prijatelji. Nato so izjavili svoje sožalje pokojnikovi družini tudi vsi inozemski zastopniki za svoje osebe. Na prvem vogalu ulice Kralja Petra so so izkazali pokojniku čast srbski častniki izpred vojne v macedonskih bojih z besedami: „Slava padlemu Draškoviću!“ Pred vseučiliščem se je v imenu akademске omladine poslovil od pokojnika absolvirani jurist g. Raić. Na Terazijah se je poslovil od pokojnika v imenu občine mesta Beograda predsednik Dobra Mitrović. V imenu invalidov se je poslovil podpredsednik invalidskega udruženja Nedić. Na pokopališču je prvi govoril bivši ban dr. Tomljenović v imenu Hrvatov. Za njim minister za kmetijstvo Pucelj v imenu Slovencev. V imenu pokojnikovih volilcev odvetnik iz Milanovca, Tihomir Mehin, in končno pokojnikov tovariš in prijatelj naš opravnik v Budimpešti Milojević. Po tem govoru so krsto spustili v grob. Pokojniku se je izkazala poslednja čast, izpaljeni so bili streli iz baterije topov. — Draškovič je postal

žrtev komunističnega maščevanja. Bil je sin revnih staršev, vzrastel je v mali kmetijski Srbiji ter ljubil strastno svoj narod in očetnjo. Ta ljubezen mu je narekovala tudi one preventivne naredbe proti komunistom, ki so mu postale smrtonosne. Vzrasel je iz ljudstva in živel med ljudstvom, zato je razumel njegovo dušo.

Vladni sklepi proti komunistom. Na včerajšnji ministrski seji se je razpravljalo o ukrepih za zaščito države ter je bila sprejeta končna redakcija tožadnega zakona, o katerem bo popoldne razpravljala zakonodajni odsek. S tem zakonom se rapusti komunistična stranka, ker kot protidržavna ne more več obstajati, ter se razveljavijo vsi mandati komunističnih poslancev. Zakon je sestavljen po vzorcu protikomunističnih zakonov v Švici in Ameriki.

● Tedenske novice ●

Katoliškemu slovenskemu ljudstvu.

„Murska Straža“ Vam je v dveh uvodnikih razlagala o nalogah pokrajinskih katoliških shodov. Vam je dana prilika, da se takega shoda udeležite in vsemu svetu odločno poveste, da pustite svojo deco vzgajati le v verskem duhu in da Vam je na srcu izobrazba mladine, ki jo gojijo kat. izobraž. društva. V nedeljo, dne 7. avgusta 1921 se vrši pri Sv. Trojici v Slov. gor. veliko ljudsko zborovanje, ki ga sklicuje Slov. kršč. soc. zveza v Mariboru. To bo naš katoliški shod. **Slovensko ljudstvo, pokaži, da imaš smisla za pravi napredek in da znaš čuvati naše verske in narodne svetinje ter pridi v nedeljo 7. avg. k Sv. Trojici!**

Učiteljsko društvo za politični okraj Ljutomer priredi proslavo pedesetletnice društvenega obstoja v nedeljo dne 7. avgusta 1921 v Ljutomeru. Vspored: I. Ob 8. uri cerkveno opravilo za pokojne člane. II. Ob 1/2 10. uri slavnostno zborovanje v telovadnici narodne šole: a) Slavnostna pesem. b) Pozdrav predsednika. c) Slavnostni govor. III. Ob 12. uri skupni banket v gostilni „Triglav“. IV. Ob 15. (3.) uri (točno) koncert učiteljskega pevskega zbora, ki pri tej priliki nastopi prvič, v telovadnici narodne šole s prijaznim sodelovanjem tov. Fr. Serajnika iz Maribora (Gosli). Pevovalja tov. Fr. Zacherl. Vstopnina: I. sedeži 5 din., II. sedeži 4 din., III. sedeži 3 din., stojišča 1 din. Predprodaja vstopnic v trgovini Čeh-Vrščič. Udeležniki banketa se naj oglase do 5. avgusta pri tov. Cirilu Miklu, učitelju v Ljutomeru. Na dan proslave vozi zjutraj iz Gornje Radgone in zvečer iz Ljutomera poseben vlak. — Na koncert najljubše vabi Odbor.

Orlovski tabor v Ptuj. Po prijavi, ki so došle odboru za I. Prleški orlovski tabor v Ptuj, obeta biti udeležba zelo velika. Da ne bo prevelikega navala pri blagajni in da bo vsakdo mogel dobiti vstopnico na tabor, oskrbite si iste ob pravem času. Dobe se v predprodaji v Mariboru v Cirilovi tiskarni, pri Kmečki hranilnici v Ptuj, in g. Francu Prelog v Zagajcih pri Sv. Marjeti n. P. ter pri orlovskih odsekih Maribor, Ptuj, Sv. Marjeta, Ormož in Središče. Razen tega se bodo dobile vstopnice tudi v vlaku, ki bo vozil dne 31. julija predpoldan iz Maribora v Ptuj. — Izkaznice za obed in za polovično vožnjo po železnici naročite naravnost pri Orl. Zvezi v Ljubljani.

I. Prleški orlovski tabor v Ptuj. Zanimanje za tabor je veliko, vsak dan prihajajo vedno nove prijave. Orlovska zveza pošlje prijaviteljem po povzetju: 1. izkaznico za polovično vožnjo po železnici (4 K), 2. izkaznice za obed (15 K), 3. vstopnico k javni telovadbi (sedeži à 20 K, stojišča 8 K). Vožne cene so na južni in državni železnici polovične. Glede tabora je omeniti, da se bo vršil v glavnih obrisih tako-le: sprejem članstva in občinstva na kolodvoru spreved pred minoritski samostan, sv. maša, spreved po mestu na telovadišče, javna telovadba, ljudska veselja. Obljubljeno je, da se udeležbe sprevedo fanfaristi na konjih, dalje fantovska konjenica iz okolice in Murskega polja, gostija iz ptujske okolice na okrašenih vozovih s kopijaši. Narodne noše bodo s svojim nastopom zelo okrasile ves spreved. Vsa prireditve je zamišljena v večjem slogu, zato somišljeniki, pridno agitirajte za čim večjo udeležbo.

Upokojeni častniki naše vojske — pokojnina. Ker so priobčili nekateri časopisi pritožbe upokojenih častnikov naše vojske, da doslej še ni rešeno vprašanje njihove pokojnine, pojasnjuje invalidski oddelek poverjenišтва za socialno skrbstvo sledeče: Ministrstvo financ je dostavilo tekom zadnjega tedna prošnje treh upokojenih častnikov, ki so jih poslali Glavni

kontroli v Beogradu na podlagi „Uverenja“ ministrstva vojske in mornarice, poverjeništvu za socialno skrbstvo v Ljubljani, da izračuna službena leta po bivših avstro-ogrskih predpisih in na tej podlagi višino pokojnine po zadnji dinarski plači. Poverjeništvu (invalidski oddelek) vrača te akte po izvršitvi ministrstvu financ, ki bo nato nakazalo pokojnine. Pričakovati je, da bodo sedaj ta nakazila izvršena v kratkem času.

● D o p i s i ●

Gornja Radgona. (Zahvala.) Narodni brivec g. Stane Cividini je prepustil tuk. telov. odseku „Orel“ polovico zaračunanih stroškov za maskiranje igre „Na dan sodbe“ v iznosu 83 K, za kar mu na tem mestu izrekamo najtoplejšo zahvalo ter ga vsakemu pripočemo kot narodnega obrtnika.

Gornja Radgona. Dopisniku, ki se je v zadnji številki tako prijateljsko obregnil v orožn. poveljstvo v Gornji Radgoni, bodi povedano, da se naša država ob meji ne rušuje samo z visečimi trobojnicami in „Živijo“-klici, pač pa z podrobnim narodnim delom, kakršno sloni večinoma na ramah našega narodnega orožništva. Lepo je, če se ob raznih slovesnostih pokaže narodno čuvstvovanje tudi po zunanje z raznimi okraski, posebno tukaj ob meji, kar bi isto radevolje storilo tudi orožniško poveljstvo, ako bi imelo zastavo na razpolago. Da pa se ista ni nabavila, gotovo ne moremo iskati vzroka pri orožniškem moštvu, pač pa pri višjih komandah, ki ne dovolijo za to posebne kredita. Iz lastnih denarnih sredstev je pa nabava iste pri sedanjih draginskih razmerah res malo otežkočena, k večjemu ako bi g. dopisnik prispeval kako svotico za tozadevni „fondek“. Pa zdravi in brez zamere! (Dostavek uredništva: Veseli nas ta odziv na naše objektivno in resnično poročilo. Tudi mi se strinjamo z g. dopisnikom, da se narod ob meji ne rešuje z zastavami, praznimi besedami in zunanjim bleskom, ampak s pravim delom za narod. V notici, katero smo objavili zadnjič, nikakor nismo napadli moštva, katero nam je znano, kot narodno zavedno. Tu je vsak zagovor odveč. Namen našega poročanja je pač prozoren in bodo prizadeti storili prav, ko bi razvoj te polemike predložili merodajnim faktorjem „na znanje in ravnanje“. Kar se tiče za „fondek“ pa se bo že našel kdo, ki se bo ob prvi priložnosti spomnil in šel nabirat za Vašo trobojnico. Orož. poveljstvo bi moralo za vse postaje oskrbeti enotne zastave za take priložnosti, ker javnosti ne zadostuje zagotovilo, da ste tudi brez zastave in glasne besede narodni. Jaz Vam že verjamem.)

Sv. Jurij ob Šč. Jurjovski župljani, Vi ste v nedeljo 17. t. m. v tako obilnem številu obiskali shod Samostojne ali bolje rečeno Slabostojne pri Repenšku, ne sme vam biti žal! Saj ste videli tamkaj nekaj, česar ne videti vsaki dan — osmi čudež sveta. Nekdaj so poznali sedmero čudežev sveta; mi pri Sv. Jurju pa smo bili tako srečni, da smo zadnjič na samostojnem shodu videli še osmi čudež sveta, namreč g. Simončiča, harmonikafabrikanta od sv. Urbana pri Ptuj. Doma pri Sv. Urbanu so se že naveličali njegovih čudežev, zato jih je prišel kazati k nam, ki ga še ne poznamo. O njegovi klobasariji ni vredno izgubljati besed. Takšen duševni revček, kakor je on, se zaganja v dr. Korošca. To se nam ravno tako zdi, kakor če zaplotno ščene oblaja mimoidočega popotnika. — G. Mrmolja s Pesnice je govoril bolj mirno, toda plitvo; njegov govor je bil poln laži in zavijanj. Hvalil je centralizem, grajal pa avtonomijo. Ali pa veste ljudje božji, kaj je to centralizem in kaj avtonomija? Centralizem pomeni nadvlada Beograda, avtonomija pa samostojnost Slovenije. Zdaj pa sami izberite, kaj se vam zdi boljše! Mrmolja je izdelaval Krajnce, češ po centralistični ustavi se bomo Štajerci vladali sami. V resnici pa je tako: po centralistični ustavi vam Štajercem res ne bodo vladali Krajnci, pač pa vam bodo obojim vladali — Srbi. — Stavili ste resolucijo proti davkom. Ali pa veste, zakaj so davki tako visoki? Zato, ker država potrebuje na stotine milijonov za podkupovanje turških in samostojnih poslancev in pa za sokolske zlete. In ali mar menite, da so samostojneži zastoj glasovali za vele-srbsko ustavo? Kaj šel! Taka neumnost se naredi samo za dober denar. Vse tega Mrmolja seveda ni povedal. In tudi to vam je pozabil povedati, da je samostojni minister Pucelj v ministerskem svetu pomagal glasovati za neznosne davke. — Mrmolja se poteguje za veronauk v šoli. O ti brezmejna hinavščina! Ali mu verjamete? Ali še res ne veste, da so v Beogradu ravno samostojneži najbolj delali na kancelarparagraf in na brezversko šolo? — Pa v duhovnike se zaganja, ker se mešajo v politiko. Toda pomislite: zakaj naj bi ravno duhovnik bil izključen iz politike? Če se tak prismoda, kakor je Simončič, sme mešati v politiko, zakaj pa se duhovnik ne bi smel, ki je vendar šolan in izobražen človek? Ali je mar politika za najbolj neumne ljudi na svetu? Ali ste mar vi jurjovski samostojneži bolj pametni ljudje, kakor naši duhovniki? Pravite: vsak naj ostane pri svojem stanu. Dobro! Zakaj pa potem Simončič ne ostane pri svojih harmonikah? In zakaj mešetar Mrmolja ne ostane pri svojih kravjih kupčijah? Zakaj pa kmet Nemec ne ostane pri svoji kmetiji? Vsak

šotar in vsak šušmar se sme mešati v politiko, edinole duhovnik bi moral ostati ob strani in molče gledati, kako vas razni ljudski zapeljivci imajo za norca! Pa saj vemo, zakaj se samostojneži tako bojijo duhovniške politike. Znani pregovor pravi: Udari pastirja in razkropile se bodo ovce. — Med neslanimi izvajanj, sta se gg. govornika sama hvalila; eden je rekel, da bi žensko, ki drugače misli, — sklofotal, o drugem pa so prinesli mariborski listi zanimive „štikelce“, katerih pa ne priobčimo, ker ne vemo, kako so želonci naših čitateljev ustrojeni.

Gornja Radgona. (Sokolski zlet.) V nedeljo dne 24. julija smo imeli tukaj Sokolski dan, ki ima za nas kot obmejne Slovence — pomen. Udeležba je bila srednja, pričakovati je bilo več. Hvalevredno se mora omeniti splošno prijazno razpoloženje napram tujim strankam. Prireditvi ni imela strankarskega obeležja. Posamezne telovadne točke so nudile precej užitka za oko pravega telovadca. Podobne kritike ne prinašamo: prvič, ker nas ni nikdo za to pooblastil, drugič, ker bi nas utegnili nekateri dati zato „na index“. Obmejna prireditve, ki je imela značaj iskrene družabnosti nam je klic k narodni slogi ob meji. — Pri dopoldanskem sprevedu je mešanje vojaške čete med telovadce napravilo čuden vtis. Če bi človek po udeležbi sodil moč okrožja, bi dal istemu slabo spričevalo. Pripomniti moramo, da se je javne telovadbe udeležilo tudi precej kmečkega ljudstva iz okolice. Šotori so bili strokovnjaško urejeni in so bili pod nič manj strokovnjaškim vodstvom, ki si je s primernimi cenami napravilo najlepšo reklamo za drugič. Z ozirom na gmotni uspeh prireditve bi bilo toplo želeli, da se v kratkem priredi nekaj sličnega v korist Jugoslovanske Maticel!

Ljutomer. Zveza viničarjev, skupina JSZ v Ljutomeru naznanja, da priredi v nedeljo dne 31. t. m. v prostorih g. Vaupotič-a po rani maši delavski shod. Isti dan popoldne ob 3. uri se vrši delavski shod pri Sv. Ani na Podgradju na prostem pred kapelo. Govori na obeh shodih narodni poslanec g. J. Gostinčar. Dragi tovariši, delavci in viničarji, odzovite se našemu vabilu in se shoda v obilnem številu udeležite, ker je shod za vas trpine velikega pomena.

Maribor. Vrli prleški srednješolci so priredili pri Sv. Jurju ob Šč. gledališko predstavo ter so čisti dobiček 2000 K poklonili Dijaški kuhinji v Mariboru. Hvala jim iskrena! Da bi našli več posne-movalcev!

● Gospodarstvo ●

Desetmesečni kmetijsko-gospodinski tečaj v zavodu šolskih sester v Mariboru se prične dne 16. septembra t. l. Stan in oskrbo imajo gojenke v zavodu. Prošnje za sprejem je vložiti do 10. avgusta t. l. vodstvu kmetijsko-gospodinske šole v Mariboru. Prošnji se morajo priložiti: krstni list, domovnica, državniško spričevalo, odpustnica odnosno zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o navedenosti ter izjava staršev oziroma varuha, s katero se ti zavežejo plačevati stroške šolanja. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Oskrbnina znaša mesečno 350 K, razun tega prispeva še vsaka gojenka določeno število živil. Radi pogojev prehrane in drugih podrobnosti se je obrniti na vodstvo kmetijsko-gospodinske šole v zavodu šolskih sester v Mariboru.

Naša valuta pada. Kljub okolnostim, kakor sprejetje ustave, zagotovitev nemške vojne odškodnine, pada naša valuta neprestano na curiški borzi. Ravno na dan po sprejetju ustave smo dobili poročilo, da je kurz naše krone padel na 3.85 v Curihi. Zagotovilo bogate vojne odškodnine in sprejetje ustave po dolgotrajnem boju bi morale biti okolnosti, ki dvigajo kurz našega denarja, a zgodilo se je ravno nasprotno, kar dokazuje, da inostranstvo ne veruje naši notranji konsolidaciji in pa, da so inostranstvu predobro znane naše notranje neurejene razmere.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 151 do 152 naših K. Za 100 avstrijskih K je plačati 21 do 22 naših K, za 100 čehoslovških K 215 naših K, za 100 nemških mark 210 do 215 naših K in za 100 laških lir 714 do 717 naših kron.

Listnica uredništva.

A. D. Kapela. Kdor ima pogum, take besede napisati na naslov neljube osebe, bo toliko mož, da se podpiše. List ni zato tukaj, da bi pospeševal, o se bno sovraštvo in iznašal na javnost zgolj mržnjo do so-človeka. Če je ta Vaš občinski predstavnik res takšen falot, — (o tem resno dvomimo!) — potem pa poskusite drug način, „Murska Straža“ pa pod tem uredništvom ni na razpolago za anonimno kratenje časti. Končno pa: urednik je odgovoren za izraze v Vaši notici; ali bi mu vi poplačali vsaj 1/100 vseh stroškov, jeze in moralne škode, ko bi se pojavile posledice takih napadov. Sedaj pa prijateljski svet: Ne smatrajte „M. Str.“ kot zavetišče za osebne napade. Če to grdo taktiko prakticirajo drugi listi, s tem nikakor ni rečeno, da to mora tako biti. Ko se boste naučili na pamet: „Česar sebi ne želiš, tudi drugim ne stori“ — pa se oglasite s pametno besedo, s stvarno-politično, gospodarsko, narodnoobrambno ali

socijalno gospodarsko razpravo, pa so Vam predali našega lista kot sodelavcu vedno na razpolago! — **Sv. Jurij ob Ščavnici.** Osební napadi so najogabnejše sredstvo v politiki. S takimi poročili otežkočite ubogemu uredniku stališče, oropate ga zlatega časa in ga nakrmite z nepotrebnim jezo. Moj Bog, kam pa bomo prišli, če bomo obelodanili, če kje kak brez-pomemben samostojnej zapre svojo „boljšo polovico“ v hlev in jo potem nabije. Za to ravnanje prepustite odgovornost samo njemu, nikar pa ne jemljite iste nase ali pa ne zvrčate iste na urednika, ki bi rad vsem ustregel in se nobenemu zameril. V času, ko ste napisali tisto poročilo, bi lahko mi dobili kak stvaren prispevek trajne vrednosti. Mermolja pa Simonič pa imata, kolikor je nam znano, svojo domovinsko pravico v listih, ki se bavijo s takimi — korifejami, katerimi smatramo za dvojne ničle. — Pisanje o

vladni podpora sokolskih veselí je demagoško ker ve javnost, da se je podpora dovolila zletu v Osijeku, ne pa veselícam in izletom (t. j. pokrajinskim in okrožnim. —) Pa brez zamere! — Drugo pride. — **Boreci p. Križevci.** Take stvari spadajo v delokrog orožništva in sodnije. Prostor v listu je namenjen gojenju zdravega političnega naziranja, prosvete in srčne kulture med ljudstvom in bil bi smrtni greh, dragoceni prostor uporabljati za gnusne osebne napade. Če se vam je zgodila krivica, saj veste, kje se deli. Kako pride urednik, ki ne pozna 1.) ne dopisnika 2.) ne osebe, ki leži dopisniku v želodcu. 3. ne njegovih ali njenih otrok in 4.) zadeve same, ki je kriminalnega značaja, do tega, da za vse te 4 točke odgovarja samo na ljubo tistim, ki radi koga v „cajtenge“ dajo? Pišite, kaj drugega, bomo prinesli z veseljem! Zdravstvujte! Pa se pobotajte, da bo dobro.

Proda se

pri Mariji Snežni (Gornji Cmurek) dobro idoča pekarija z 6 orali zemljišča, gozd, vinograd, sadonosnik njive. Lahko se kupi tudi samo hiša s pekarijo in le nekaj zemljišča. Natančneje se izve pri Vinc. Zorman Sv. Trojica Sl. g. Za pismene odgovore priložite znamko!

Proda se

lepo posestvo, zidana hiša, krita z opeko, 3 sobe s shrambo in kuhinjo, dve kleti, gospodarsko poslopje istotako zidano, z vsemi pritliklinami in premičninami v Lutvercih št. 36 pri Gornji Radgoni.

Posestvo,

nad 3 orale, na prijaznem griču Slov. goric se bo prodajalo dne 14. avgusta ob 1. uri (13.) v Vintarovic, pošta Sv. Urban pri Ptuj. Ker stoji na posestvu dvoje prostornih zidanih poslopij je zelo ugodno za trgovca z vinom in sadjem ali kakega rokodelca.

Proda se

še popolnoma nov koleselj. Vprašati Gornja Radgona, Spodnji Griz št. 11.

Josip Kosi

kovaški mojster v Radgoni sprejme dobro izvežbanega pomočnika za živinsko delo. Plača po dogovoru. Tam se proda tudi dobro ohranjen kovaški meh.

Velika izbira

raznega blaga je dospelo in se dobi po najnižjih cenah v trgovini

Senčar, Mala Nedelja.

Prepričajte se!

Zelo ugodno! Andrej Ertl, proda svojo lepo posestvo **Vratja vas št. 13** (Frattendorf) pošta Zg. Cmurek, pol. okraj Maribor, četrt ure od kolodvora, ležeče v ravnini, 25 johov, sestojče iz hiše, gospodarskega poslopja, vse novo zidano, skupaj z poljem, travniki, sadonosniki in gozdom, z vsemi premičninami in pritliklinami, med tem veliko živine in poljedelskih strojev. Predaja se izvrši takoj.

FRANC ZAMUDA

pozlatarski mojster

v Križevcih pri Ljutomeru

se priporoča častiti duhovčini in slavnemu občinstvu za izdelovanje oltarjev, prižnic, križevih potov, poljskih križev in vseh v to stroko spadajočih del po najnižjih cenah.

Naznanilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu iz Gornje Radgone in okolice, da sem z današnjim dnevom v Gornji Radgoni, Glavna cesta št. 23 otvoril podružnico svoje ključavničarske obrti, katera je spojena s kleparsko delavnico gosp. Benjamin-a Dibelčar.

Prevzamem vsa umetna, strojna in stavbena ključavničarska dela, poniklanje, popraviljanje koles (biciklov) motorjev, poljedelskih strojev itd. Vso to delo se izvršuje potom autogeničnega varenja najtrpežneje. Izdelujem tudi pristne in garantirane strelovode z bakreno vrvjo. Imam tudi vedno v zalogi nova in stara kolesa (bicikle), ter posamezne dele istih. Vse po jako ugodnih cenah.

Toraj se priporočam cenj. občinstvu ter zagotavljam, da si bom prizadeval, vsakogar najbolje zadovoljiti

Z odlič. spoštovanjem

Ivan Kovačič, ključavničarska podružnica v Gornji Radgoni

Glavna cesta št. 23 (Benjamin Dibelčar).

Posestniki in viničarji, kateri imate za prodati govejo živino in svinje, se takoj zglasite pri Slovenski kmetijski podružnici v Gornji Radgoni načelniku g. Franc Korošec. Oglasiti se zamore vsaki dan od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. V lastnem interesu je, da se takoj oglasite kjer tudi bode vse natančneje izvedeli ustmeno.

Kmetijska podružnica v Gornji Radgoni
načelnik Franc Korošec.

TISKARNA PANONIJA

JEREBIČ IN TOVARIŠI KOMANDITNA DRUŽBA

GORNJA RADGONA

P. n. župnijskim, občinskim, državnim in zasebnim uradom, šolskim vodstvom, trgovcem, društvom vljudno naznanjamo, da imamo v zalogi veliko množino vsakovrstnih pisarniških in šolskih potrebin, knjig znanstvene, nabožne in leposlovne vsebine, devocijonalij itd. kakor tudi, da prevzememo v tisk in vezavo vse, v omenjene stroke spadajoča dela kakor: lepake, letake, kuverte s firmo, pisemski papir itd. Prodaja na drobno in na debelo. Seznaní in cene naših zalog vsikdar na razpolago

Prostovoljna dražba nepremičnin.

V zapuščino Marije Komendak iz Cmureka spadajoče posestvo vl. št. 19, kat. občina Vratna vas blizu Cmureka obstoječe iz viničarije, kleti in preše, večjega gozda in vinograda, njive, travnika in vrta v skupni izmeri 3 ha 38 a 66 m² se bode prodalo na prostovoljni javni dražbi v soboto, dne 3. septembra 1921 ob 10. uri dopoldne na licu mesta v Vratni vasi (Novi vrh h. št. 1).

Dražbeni pogoji so na vpogled kupcem v pisarni sod. poverjenika med običajnimi uradnimi urami.

Sv. Lenart v Slov. gor., dne 21. julija 1921.

Fran Stupica, notar, kot sodni poverjenik.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z. n. z.

sprejema

hranilne vloge

ter jih obrestuje po

4%

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem junija in koncem decembra h kapitalu;

daje

posojila

na vknjižbo, na poroštvo, menice tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil

brezplačno;

plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih

valut (tujega denarja),

vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši,
glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani,
št. 10.593. — Telefon št. 3.

Zdravilišče Slatina Radinci

otvorjeno od 1. junija do 15. septembra

Mineralne, naravne ogljiknoksle, parne, električne kopelji. — Pitna zdravitev.

Dobro oskrbljena zdraviliščna restavracija. — Kegljišče, tenis in druga zabavišča so gostom in izletnikom na razpolago. Prospekte razpošilja in pojasnila daje ravnateljstvo.